

a l'ombra de l'alzina
a la sombra de la encina
à l'ombre du chêne
all'ombra della quercia
Magdalena Aulina

15/10/2015

-Escolteu: Un sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se la van menjar. Una altra part va caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida va germinar, ja que la terra tenia poc gruix; però, quan sortí el sol, recremà la planta, i es va assecar, perquè no tenia arrels. Una altra part va caure enmig dels cards; els cards van créixer i l'ofegaren, i no va donar fruit. Però una part de les llavors va caure en terra bona, i va pujar i va créixer fins que donà fruit: unes llavors van donar el trenta, unes altres el seixanta, unes altres el cent per u.

I deia:

--Qui tingui orelles per a escoltar, que escolti. (Mc 4, 3-9).

Avui, Jesús ens continua proposant aquesta paràbola del sembrador. Ens qüestiona si som persones atentes a la seva Paraula i si posem en pràctica la seva llei, que és l'amor, el perdó, la misericòrdia. O, més ben dit, si les llavors que ell llença es queden ofegades per les "espines" de les nostres preocupacions, passions, egoismes... O llisquen a la "pedra" de la nostra mediocritat, indiferència, superficialitat, inconstància...

Cada un de nosaltres, en la intimitat del cor, som cridats a preguntar-nos i a respondre: "De quin terreny estic fet?". Bé sabem que per a Déu res és impossible: per tant, Ell pot ajudar-nos a treure les espines que ens ofeguen, i pot transformar el nostre cor dur i de pedra en un cor de carn que estima i perdona. Només cal creure i entregar-se a Ell.

Així, ho va fer Maria, va creure en l'impossible de Déu, va conservar la Paraula en el seu cor i es va abandonar tota al seu Senyor. Maria, mare dels creients, mare de la misericòrdia, és al nostre costat i ens sosté en el cansament de cada dia. Si volem, ella ens estén la mà, encara més, ens asseu i protegeix a la seva falda, es preocupa per nosaltres, cura les nostres ferides, ens ajuda a escoltar, a acceptar i a posar en pràctica la Paraula del seu Fill. Amb ella, la nostra terra pot ser sempre fèrtil. En aquest mes d'octubre, dedicat al Rosari, ens ajuda la "Plena de Gràcia", i prega per tots nosaltres, per les nostres situacions personals i familiars.

Magdalena Aulina, molt devota i amant de la Verge Maria, de qui rep força i inspiració, és, sens dubte, és d'entre aquells que acullen la Paraula i la sembren. Va ser incansable en escampar el missatge d'amor de Jesús a tota la gent, a onsevulla que estigués. *Ella, captava amb força, com un veritable alè de l'Esperit, la necessitat de parlar de Déu als homes del seu temps de manera entenedora (cf. Misericordiae Vultus).* Aquesta era comprensiblement, la manera que Magdalena, tenia d'estar amb la gent i entre la gent. Laica entre els laics, amb els laics i pels laics, per ser signe viu de l'amor del Pare.

"Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la humanitat (Mc 16,15), vivint enmig del món, a camp obert, a recer de tots els vents, sense fronteres com no les té la caritat de Crist"

Magdalena Aulina

